

Каліакра

Петер Аліпієв

Щезає далечінь у молоці небесно-синім,
До виднокола залишила срібний слід вона.
Під гостротою скель.
Під хланню в темряві глибинній.
Під поглядом і думкою —
вода, вода, вода....

Зривається униз
луна з гримливим перегуком.
Орел кружляє, втоплений самотньо ув очах.
Ген-ген зіллялось море
із небесним акведуком
І в хаос перейшло,
в плин журавлиного ключа.

Чи істинним є час
для цих вражаючих заглибин,
Для моху, для повітря,
що прозоро струменить,
Для мороку печер, для плюскотіння хвиль,
для гриви
Вітру, що вплітається в блакить.

Німотність зусібіч накочується глухо.
А ким тут єсмь, на грані скелі ставши?
Ким еси?
Нікчемністю чи завжди повновладним
людським духом
Над вічним спокоєм і над безоднею грози.

-----
* Каліакра — мис на болгарському узбережжі Чорного моря.